

je bila slika kraljice Viktorije (1819 do 1901).

Šele leta 1852. je upeljal Anglež Arcer tiste luknjice na celi poli znamk, ki olajšujejo delo pri prodajanju, tako da je šele tega leta dobila poštna znamka nazobčano obliko, kakor jo ima še dandanes.

Angliji so sledile nato prav hitro tudi druge države, državnice in mesta: leta 1843. Brazilija, Curih in Ženeva, leta 1845. Finska in mesto Petrograd,

leta 1846. Severno-ameriške države, leta 1848. Rusija, leta 1849. Belgija, Francoska in Bavarska, leta 1850. Švica, Italija, Avstrija in Pruska in pozneje še ostale evropske in ameriške države. V Srbiji so upeljali poštna znamke leta 1866. Prva država v Aziji, ki je uvedla znamke, je bila Perzija leta 1868., druga je bila Japonska leta 1871.

Danes uporabljajo poštno znamko v vseh državah na svetu.

Kitajski zid

Gotovo ste že čuli o ogromnem zidu, ki so ga pred tisoč leti zgradili Kitajci okoli svoje države, da so ohranili z njim svojo deželo pred vpadi tujih narodov, pa tudi pred roparskimi tolpmami, ki so takrat ogrožale s svojimi grozodejstvi ves svet. Govoriti o enem samem velikem zidu, pa bi se reklo delati krivico zgodovini. Kitajska ima namreč več zidov. Prvi je v puščavah Mongolije in ni več cel, ker sta razpadli že dve tretjini. Kitajci namreč ne ljubijo popravil. Če začne neka stvar razpadati, jo pustijo, da razpade do kraja, potem jo pa zgradijo na novo. Ta zid so zgradili mogočni mongolski vladarji z namenom, da bi ohranili potomcem vtis, kakšna je bila takrat prvotna oblika kitajske države. Drugi zid je v pokrajini Kalgan in ni posebno važen. Tretji zid, najvažnejši, ki ga poznamo pod imenom Velikega kitajskega zidu, pa stoji v bližini Pekinga, glavnega mesta Kitajske, kjer so se še pred kratkim vršili srditi boji med Japonci in Kitajci.

Ta zid je najkrajši izmed naštetih treh in je dolg približno 2000 km. Leta 221. pred Kristusom ga je začel graditi kitajski cesar Čing-sih. Da so Kitajci še danes tako ponosni nanj, ni nič čudnega; saj predstavlja ta ogromna masa kamenja za tiste čase velikansko delo, važno za njihovo kulturo tudi radi tega, ker grade, oziroma so gradili takrat vse svoje stavbe izključno le iz lesa. Kamen se namreč ne sklada z njihovim stavbarstvom, ki daje prednost ukrivljenim črtam.

Nekateri menijo, da so Kitajci zgradili Veliki zid zato, da bi se zaprli pred vplivom drugih držav in narodov. Namen Velikega zidu pa je bila le obramba pred barbarskimi narodi, ki so vpadali v kitajsko ozemlje. Čeprav se jim ne more očitati, da bi bili strahopetni napram sovražnikom,

vendar lahko trdimo, da se je Kitajcev lotil strah pred svetom šele tedaj, ko so Evropci s svojo brezobzirnostjo in tehničnimi pripomočki pričeli prodirati v osrčje Azije. Tedaj so se šele Kitajci zbal, ko so njihovi cesarji videli, da se bližajo kitajski državi tuji narodi z morja. Pričeli so z obrambo, ki je obstojala v gradnji Velikega zida.

Zid sam na sebi, čeprav je bil ogromen in visok, pa vendar ni mogel preprečiti, da ga ne bi na nekaterih mestih, ki so bila lažje dostopna, prekoračili nepovabljeni gostje. Zato so zgradili vzdolž nabrežij in na zidu samem ogromne obrambne postojanke, stolpe in vojašnice, ki so bile natrpane v starih časih z množicami kitajskih vojščakov, da so branili taka mesta pred napadi. Pogorja in vrhovi, kjer niso mogli potegniti zida, so bili dobro zastraženi in so imeli stolpove ali samo obzidja. Vse doline in pa prehode je pa zapiral omenjeni zid. Posebno močan zid so napravili tam, kjer je bila velika cesta za karavane, ki je bila na tisoče let edina zveza med Kitajsko in ostalim svetom. Po tej poti so nosile dolgodlake kamele čaj in svilo v Evropo. Po isti cesti pa so prodrl v deželo tudi vplivi iz zapadne Evrope, v začetku polagoma, pozneje pa vedno močnejše. Tu so vpadali Mongoli v velikih trumah ter so si podjarmili Kitajsko in osnovali v nji kratkotrajno, a veličastno cesarstvo, ki je segalo od Visle do Rumene reke.

Njih vpadi nas učijo, da ga ni zidu, ki bi mogel zadržati sovražnika, kadar se dvigne in hoče prekoračiti mejo.

Zlasti dandanes, ko imamo neverjetno učinkovita razstrelilna sredstva, ogromne topove, letala, bombe in granate, tak zid za obrambo dežele nima več pomena.